

הארה אמנותית

דורון סרג' אספן האמנויות מס' חברה אחת בישראל, אמן טרכ' בתוכול את הדלת האחורי התפקיד המכובד של יו"ר מועצת התרבות של מדינת ישראל, אבל הוא אופטימי, חולם על חל' תצוגה פרטני ומדווח שהקיק' האמתי שלו באספנות הוא כשבודעה שקונה מכפילה את ערכה במאות אחוזים מת' יובל אדרומדי'ן צייר נא' חיל'

אמנון
דורון סבר

אפשר לשוחה מוכניות רחובות לתווך אורך כ"ש עברים מושפעים מוחדר לה. ואנו חביבים להקיע בחירותם של שון שוק עכשווי מוחלט להעניק חזק מאיתנו כעם יבש בזין. במיוחד בימים אלו, כאשר מאותים דודル לטוס בצריך לאפשר לכל מקום בעור ולס וארואות את כל אוניות ימיים כה הרבה שהישראלים, לעומת אוניות מקומות והגבש ולצמונן והוו. אני מנסה בכל אפשרות לתרום את התרומות בא' מצעות אוטופסיה שליל, אל המלהקה העוד בבה. אני אירט פטני, חיבורי קהילה אוטופסימיסטי".

“איי שמעת הבקורת סכביו ואני מכיר את ההיסטוריה והשנות שיש בשיק האמנון על אספניז. שיטות חל גזונה ונור מדלים את ערכם בשוק, אבל אולי זו פה שמו נימוליציה. השאלת העדינות של נוכחות הבודקה פשוטה שאני לא מאמין שישירות אמונות נודען לשכוב במחסן הפרטישיל, אלא להיות מוגנת קבל מuds ו/or. גם מושדי המלחנה של וול השניפים של חרב או. או. מעתוטם בעבודה השנית שיש לי. אז נכון שאני, להבדיל מאספניז אהדים, אהוב השם של מופיע תחת למוניה שבס שולב רודים שהקל מהאחים הירושלמיים לירובר.”

הצירות אכן מושאלות דרך קבע להערכות שורנות (כשישים צירויות מעטרות את בית שגריר שיש בברזיל). באפשרות ממד האוצרות הקובעות של ארהו, אלה לוריאו ודרו שיקוד סבג על פתחה העורכיות בפרפריה, ולאחרונה אף תורם עשרות אלו פיבוריום ובניטי פולימר של מנשך קידושם, שימושם בדורות הארץ כמכח הולך ונערן נצנה. ואהה השוב לפעמים על פתיחת חלל כלשהו או מיין מוחיאון ע"ש דורון סבג? אין בחטל והשען עם מה החשכה זאת כבר הוקפה אורה, ובכך מנקט לפנים אפסחוויות לארה רותה מדבר בעוליות בଘות אודו...".

“ומה זאת רוחה בפניזיה? כי אם אכן שמאנו טובח צרך ליראות מותן כורן, הנה, והוא רק כדי פשענו, שהחטא אה לא רגע למוציאו. לכן איני מhalbט בין מוכך בתל אבבי, תוך שתויף פעולעה עם כל קיימנו, ולשכנע שהחטא מוקם לדוג’ הילגתו בה בוגר, ואילו בדרכו, ואלה שאחו היה יכול לחשוף מניין ניינן לבנתן וולרכפה המוכספת של הכרו בידומונה, שאותה עין וזכר דודלוות, וזהו אונן בעל מבנה כיפי.”

עד שיגשים סכג את הפנטזיה ויקם בית לאוסך הממנגו של, הוא מרכזה לנשען ברוחם העולם עלי מנתן לאחר נברחות חדשות בגדלוות ולהליפת עם אמינים. במהלך השנים הפק סכג לבן בבית בכחיה המ-
כיה המובלילים בניו יורק, שביהם הוא מציג איח מורה

כלהו, ומזה להוכיח שגם לנו, ישראל הנקטנה, יש מה להוציא.

עליזר הרב, המכובנו מול הפליטים משפטני עליינו קשה אווד ואנחנו נתפשים ברוחבי העולם כמו דיון מחלוקת של שאלות מוסמך על כוונות האורה. עולם האנומיה הוא עולם מאוד גוש והוא לא אוכב אמר ניס שמשמעותם ממקומתו כמו שלנו, זה משפטן על הביקש ליבורטדי של אאמנים המוכשרים, מצער סכג על הבהירויות שבעולם האמנות, "עולם האמן" נתן לנו לחניה כמו עולם העסקים. בבחום הכלבי,

ס מישחו היה אמר אויש העסקים דר רון סכג שבים מן הימים הוא היה אס פן אאנטנו ה כי משפטו נחשפע בזירה ישראל, סכג להניא שהוא היה מגב על רק בכיטולו, סכג גול הוחרח בדומינו, והוא לא היה לו שום עניין באמנות. ואכן, גבי סכג, שהיה בער באש עירית ירושלים, שהלך תחת הנור ללחמי מילוי אוטם מניה כדי ללווד אקלט'וניקון, ומשם המשיך סכג לתהאר הדסאי מכונות, כשהוא מכך את עצמו לזרם עם כוחם יציבים מלעלם הגודש האפר בע. בתקופה זו צירף ואנאותו היכ השםעוותת שעיר טוה את סלון ביתו הדר פסור ולול של אל. וככל אז, ייומ, גאל 48, ממשל סלון ביתו של סדרי סנג הגל, גלאי, מושבם בתיו של נחשבים. והוא עוצמו מוקם במקומות בוודאי אמנים בקשרו של תשריון העלון. המתרוסתות מיל שן, אך כה אהיר המוכבד, "אנסון האאנטן ה כי משפטו במדרי בת ישראל, והמשמעות הבולטם במכירות העלי מווית". כל ואת קרא הורות ל"הארה אאנונית" שנונה לפבי כ-15 שנה.

וְהַשְׁוֹרֶת
בְּכָבֵד
סִקְנָה
מִכְּבָד
מִשְׁחָה
כָּל,
חַצִּי
קְשָׁרָה
קִיצְרוֹנָה
גַּם,
אַמְּנוּרָה
תו
או
לְלִילָה
הַקְּרָנוֹת
אֲזִין
עֲשָׂרָה

מִמְּדֵיד אַכְתִּיב בְּקָרְבָן מִזְוְיאָנוֹם בְּחוֹלִיל, נַצְר
סִכְבָּה בְּתַקְפָּה הַפְּרָאָמָנָה שֶׁל, "אָבֵל אֲנֵי חַיֵּב
לְהַלְוָה שָׁמָנוּ בְּבָסָר וּטוֹבָסָר לְאַמְתָּנָה מַה אֲנֵי
רוֹא וּמוֹלֵךְ". הַשְׁנִינוֹת הַפְּתַשְׁתִּי מִןְלָשָׁן דִּי בְּמַרְקָה, גַּם
הַדְּרוֹת לְעִזְבָּה סָבָבָה, מִכְּלָה כְּבָתָה שָׁאָבָי האָנוֹשׁ
אוֹ-אָרָאָס, מִשְׁמָשׁ לְאַפְסָה בְּרוּ מַזְוְמָנוֹן לְאַנְשָׁים
הַגְּנוּמָן אַלְיוֹן בְּקִשְׁתָּוֹת תְּמִיכָה הַסְּתָתָה,
לְתַחַת הַתְּחִשָּׁעִים הַגְּנוּמָן אַלְיוֹן אַדְםָ בְּרוֹן, בְּיקַשׁ מַחְיָה
וּרוּמָה מַחְנָה חֻותָה לְעִזְגָּיָה שָׂרָאָל בְּבַגְּאָלה
בוֹנָצִיהָ. סִכְבָּה גַּעַנְהָה חַיִּים, וּבְרוֹן המְשִׁיחָן לוֹחֵץ וּבִיכְיָה
קַשׁ מַחְמִיכָה כְּסִיפָּת קְבוּנָה לְבָטָה גַּלְלִית בְּגַוְגָּז
שָׁוֹב בְּתַל אַבְיכָה, שָׁוֹב עַנְהָה סְכָג בְּחוֹווִים, אַךְ הַפְּעָם
הַזִּיבְבָּה נְגִיאָה, כְּרָאָה אַלְישָׁע עַקְמָסָמְפּוֹלִיל, "הַשְׁתִּימָה
שָׁאַנִּי מוֹכוֹן לְתָמֹן בְּגַלְרִיה, אַבְלָתְמָרָה אַנֵּי מַצְפָּה
שְׁלַל מְנוּשָׁה שִׁצְגָּה בְּתַחַת הַדּוֹרָם יְלִי בְּבַתְּיַה 12
עַבְדוּרָה מְעַבְדוּרָהוּן. אַחֲרֵי הַדָּבָר יוֹיְל בְּבַתְּיַה 12
דוֹת שְׁלַל צִירָם קוֹמָמוֹת וּמְטִיטָּוִים", הוֹא בְּלִילָה
דוֹת שְׁלַל צִירָם הַפְּרָעָה לְהַתְּמִימָה וּפְקָדָה וּפְרָנָן סְכָבָג.

"אני מוכן לתמוך
בגלאריה, אבל
בתמורה אני מצפה
שכל אמן שיציג בה
יתרומם לי בסופה של
התערוכה עבודה
מעבודותיו. אחרי
שנה היינו בבית 12
עבודות של יוצרים
מקומיים
ומבטיחים" סבר
ונזכרబילדתו של מה
שלימים הפך להיות
אוסף 'דורון סבר'

**"אנו נוטפים ברחבי העולם כמוינה
מנצלא, שלא שומרת על זכויות האזרח, עולם
האמנות לא אהב אמנים שמנעים ממקומות
כמו שלנו זה משפייע על הביקוש לעבודות של
האמנים המוכשרים. עולם האמנות הוא לא
שלוני כמו עולם העסקים. בתחום הכלכלי,
כשבאים לסגור עסקת מילוניים, כל הבעיות
האתיות נעלמות. באמנות יש הרבה גיש"**

ולסיום, מי הם האמנים הישראלים העכשוויים
שהיות מסמן כ"mbtihim"?
קיים יש שלושה-ארבעה אמנים צעירים ומבטי'
חים שהם ללא ספק בדרך הנכונה להצלחה גדולה.
יש את סיגלית לנדוו שהיא אמנית חשובה מאוד
שלא מפחדת לגעת בסוגיות קשות כמו המאבק היבר-
ישראל-פלסטיני והחימם שלנו. היא נוטנת לשאלות
האליה ביתויי מאד רחוב בעבודתה, שכוללת פסלים
של אנשים עירומים מעור. מيري סגל היא עד אמ'
נית ציירה ומבטיחה ששאלות המון שאלות על
האמנות דרך האמנות ומתמקדת באשליה מול המדי-
ציאות. עדי נס עשויה לעבודת יפות מאוד ואסתטיות
זה הוא על רמה גבוהה של יצירה לאורך השניים.
להבדיל מהשם שzecharti, הוא לא מזכיר שפה בעניין
כפוץ דרכ, הוא לא המציא שפה חדשה, אבל הוא
פתחה כל הזמן ומעניין לעקוב אחריו. אכן שאני
מאוד אהב את עבודתו והוא אל-עזר זוננסקי שפי'
תח שפה ציוריית חדשה שהוא שואבה מעולם הגרפיקה.
הוא יצא בעבודותיו נגד מבקרי האמנות ובתי הספר
פר לאמנות, והוא מאוד מוקרי ויצירתי. אלה אמנים
צעירים שהם עייני כמו טאטראפיסטים, הם יוצ'רים
רים שפה חדשה זה מה שהופק אותם למיזוחים
וברחובות השמות הפועלים".

שי הוא הפק לכוכב בינלאומי שמעצב תיקים עבור
לווי ויטון. כשהאת יודע שעובודה שකנית הקפילה
את ערכה במאות אחוזים זה הופק לקיק פנימי וא'

זה אומר לעצמך "שיכון אתה".

"הרוח של ממכירות תמנות הוא לא על מנת
שאך ואקנה לי ב.מ.וו, אלא על מנת שאוכל לש'
פר את האוסף שלי. אצלי 'הרוחות' של קניה ומד'
כירה הולכים לאמנות".

איך מתבלת ההחלטה על מה או על מי להמר?
קשה להזכיר בתוכם האמנות לטוח אורך. לא פעם
ישנם אמנים מצחיקים שזוכים בפרסים, בכתבות ענק
וברגע גורף שגורם לכיריות רבות של עבוזותיהם,
ואז הם מחליטים לנסוע לחו"ל, להגדיל את טווח הפע-
ולאה שלהם ואיכשהו נעלמים שם. הגיעו עולים לי
בראש שמות כמו מרום כבסה, ניר הוד ויתי אלמוג
שמעוד אהבתם אותם בתחילת דרכם, אבל מאז שהם
נסעו מעבר לים הם נעלמו לי מהען. החוכמה היא
שמתעסק עם אמונות עצווית זה ללכת ולמצוא את
האמנים שבתוכן שנדרשנותם היו הכוכבים הקיימים.
לדוגמה, לפני שנתיים كنتי עבודה של אמן יפני
בשם טאקיי מורה-קמי (העובדות מושאלות ביום
אללה למזיאן תל אביב - י.א). אף אחד לא הכיר
אותו ולקח לי שביעיים ללמידה את שמו. והנה עכ'

► קים או הגדרות; השינויים באמנות ובזרים הם כל כך מהירים שקשה בכלל לעקוב אחרי הדבר החם. אנחנו חיים בעולם שמחפש כל הזמן קיקים חדשים ושלא נשאר בו זמן לחווות. אנחנו כל הזמן רוצים לה'תפעל ולהתרגש, ואני כבר לא מוחברים לחווות".
זה טוב או רע?

"זה אכזרי, אבל זו רוח התקופה. הכל מהיר ועכ' שווי כמו באינטרנט. החיים והאמנות זורמים בקצבם של האינטראקטיבים. רגילים אליהם בעבר. כך לדוגמה את הסרט "מטריקס". הוציאו את החלק השני וכמה החדשים אחרי זה כבר הוציאו את החלק השלישי. פעם היה מלחכה לסרט המשך יוצאים בשנה אחת. וזה היום כל שלושת הסרטים יוצאים בשנה אחדת. וזה כבר לא קולנוע, זו טלוויזיה. הכלכלה לשמו חדש מכרת, ועולם האמנות מיציר כל מיני נינטיטים, כש-

תקופת הזוהר של האמנים היא קצרה ומוגבלת".
אתה מדבר על האמנות הישראלית כתרבות
רבה כשהאת עצמן איש עסקים שפועל, לדבריך,
בעולם "קר מרגשות". מאייפה הארגונות האלה?
"אספן הוא כמו ילד, רק שבסקוום לאסוף קלפים
הוא אוסף דברים אחרים, יכול להיות שולחן לי הר'
בה זמן להתבגר. האוסף בהחלט מצליח לרגש ואני
מכיר הרבה אספנאים שחשים בתוך המחסינים שלהם
עם האוספים שלהם וקצת מאבדים מהמיצאות. מצד
אחר, אספן טוב הוא גם קצת איש עסקים, קצת איש
סטאטוט-אפ. כמו שאנשי היי-טק מסוגלים לחשוב
איך ייראה הטלפון הסלולי הבא ולעשות מזה 'קור'
פה, אספנים טובים מסוגלים זהות את האמן מה-
דורר הבא עוד לפני שהוא יודע שהוא זהה".

או בשורה התחתונה, אספנות זה עסקים?
"לא ספק זה עניין של רכשנות, כוחנות וידע.
אני יכול להגיד לך שהקיק הכי חזק של לי בתור מי
שמתעסק עם אמונות עצווית זה ללכת ולמצוא את
האמנים שבתוכן שנדרשנותם היו הכוכבים הקיימים.
לדוגמה, לפני שנתיים كنتי עבודה של אמן יפני
בשם טאקיי מורה-קמי (העובדות מושאלות ביום
אללה למזיאן תל אביב - י.א). אף אחד לא הכיר
אותו ולקח לי שביעיים ללמידה את שמו. והנה עכ'